

ת"פ 31459/12/15 - מדינת ישראל נגד עבד אל פתח אבו קרינאת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 31459-12-15 מדינת ישראל נ' אבו קרינאת(עציר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: עבד אל פתח אבו קרינאת (עציר)

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה עיקריהן-

בין ע.מ., יליד 1998 (להלן: "המתלונן") לבין הנאשם, ישנה היכרות קודמת. בתקופה הרלוונטית לאישום לא היה לנאשם רישיון נהיגה והוא מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. בתאריך 06.12.15 בסביבות השעה 16:30 עבד המתלונן כשומר באתר מסילת ברזל באזור נחל צין (להלן: "האתר"). באתר היו, בין היתר, כלי עבודה המהווים ציוד כבד, ובהם טרקטורים, שני קונטיינרים וגנררטור. הנאשם קשר קשר עם אחר, שוקרי אבו קרינאת (להלן: "שוקרי"), לדרוש נכס באיומים מהשומר באתר באמצעות סכין, לנעול אותו באחד הקונטיינרים ולגנוב את הגנררטור מהאתר. בהמשך לקשר, הצטיידו הנאשם ושוקרי ברכב מסוג "מזדה" השייך לשוקרי (להלן: "הרכב"), בכובע גרב ובסכין.

בתאריך 06.12.15, בסביבות השעה 16:30 הגיעו הנאשם ושוקרי לאתר, ברכב, כשהנאשם נוהג ברכב ושוקרי לידו. שוקרי ירד מהרכב והנאשם המתין ברכב, ישוב בכסא הנהג. שוקרי חבש כובע גרב על פניו, החזיק סכין בידו ונכנס לקונטיינר המשמש כמשרד, בו שהה המתלונן. שוקרי פנה למתלונן כשהוא מחזיק את הסכין בידו, ואמר לו לשבת ולא לעשות דבר אחרת יהרוג אותו, וזאת בכוונה להפחידו. המתלונן שאל את שוקרי "שוקרי האם זה אתה", ואז שוקרי ניגש אליו, עמד מאחוריו, הניח את ידו הימנית מסביב לצווארו של המתלונן, ואת ידו השמאלית הצמיד עם הסכין לאזור החזה של המתלונן, בכדי למנוע ממנו להתנגד, הוציא את המתלונן מהמשרד, והכניס אותו לקונטיינר אחר והורה לו לשבת ולא לצאת, וסגר את הדלת על המתלונן.

לאחר מכן, בשל חששו של שוקרי כי זוהה, הוא ניגש למשרד, לקח את מכשיר הטלפון של המתלונן ונמלט מהמקום. כעבור כשתי דקות, לאחר שהמתלונן שמע רעש של רכב נוסע מהמקום, הוא יצא מהקונטיינר, רץ אל מחוץ לאתר והזעיק עזרה.

כעבור כשעה, ובהתערבות בני משפחתו של המתלונן, נסעו הנאשם ושוקרי לדימונה, ובתיאום עם קרוב משפחתו של המתלונן, השאירו את הרכב בדימונה כשמפתחות הרכב על גג הרכב, והסתתרו בקרבת מקום. אותו קרוב משפחה הגיע למקום, פתח את הרכב באמצעות המפתחות, לקח את מכשיר הטלפון של המתלונן והשיב לו אותו.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); סיוע לדרישת נכס באיומים, לפי סעיף 404 סייפא בצירוף סעיף 31 רישא לחוק העונשין; הסתייעות ברכב לביצוע פשע, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה"); ונהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודה.

3. תחילה, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש, והצדדים הסכימו שיוגש על הנאשם תסקיר של שירות המבחן.

4. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 24, רווק. אינו עובד. הוא סובל ממחלת עור זיהומית בעטיה נקבעו לו 60 אחוזי נכות והוא מקבל קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי. סיים 10 שנות לימוד. ציין, כי בשל מחלת העור שלו התקשה להגיע לבית הספר, והפסיק את לימודיו בגיל 16. התקשה למצוא עבודה הן בשל מצבו הרפואי והן בשל קושי בניידות מביתו. שיתף, כי סובל ממצוקה כספית בשל חובות גבוהים לחברות הטלפון ולכן אינו יכול להוציא רישיון נהיגה. תיאר את משפחתו כנורמטיבית ושומרת חוק.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות ונעדר עבר תעבורתי.

הנאשם הודה בעבירה אך נטה להשליך את האחריות לביצועה על גורמים חיצוניים. מסר, כי חווה במהלך ביצוע העבירה תחושות של בושה ופחד כלפי תגובת בני משפחתו למעשיו. שיתף כי מבין את חומרת מעשיו ומתחרט עליהם. ציין כי לאחר האירוע נערכה סולחה בין המתלונן לבינו והיחסים בין המשפחות תקינים.

שירות המבחן שקל את גורמי הסיכון והסיכוי של הנאשם והתרשם כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבול וחוק וסבר, לאור האמור, ובהתחשב בכך שלאור מצבו הבריאותי סביר כי לא ימצא מתאים לביצוע עבודות שירות או של"צ, כי יש להטיל עליו ענישה מוחשית ומרתיעה.

5. לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, טענו הצדדים לעונש. המאשימה טענה למתחם עונש הולם הנע בין שישה חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל בחלק האמצעי עליון של המתחם, וכן 6-7 חודשי פסילה, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. וב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע משל"צ ועד לתקופת מאסר קצרה, ועתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. בנוסף, הסכים ב"כ הנאשם שיוטל על הנאשם פיצוי למתלונן או קנס. אשר לפסילה, טען, כי אין לנאשם רישיון נהיגה וביקש שהפסילה שתוטל תהיה קצרה.

6. הנאשם הופנה לממונה על עבודות השירות על מנת שיחווה דעתו על האפשרות שהוא יישא את המאסר שייגזר עליו בעבודת שירות.

7. הממונה על עבודות השירות זימן את הנאשם לראיון, אולם הנאשם לא התייצב.

8. בדיון היום, הציגו הצדדים הסכמה לפיה הם ממליצים לבית המשפט, במשותף, להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי, פסילה בפועל מלקבל רישיון נהיגה למשך שישה חודשים, פסילה על תנאי וקנס בסך 500 ₪.

9. ב"כ המאשימה ציין, כי לאור ההתפתחויות שאירעו מאז הטיעונים לעונש בעניינו של הנאשם, והעובדה כי הנאשם לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות, הגיעו הצדדים לעונש מוסכם, כפי שהוצג, וטען כי העונש הולם את העבירות בנסיבותיהן והוא ראוי. ב"כ הנאשם ביקש כי עונש המאסר על תנאי שיוטל על הנאשם יהיה מתון ויהלום את נסיבות המקרה ונסיבות הנאשם.

10. נטילת רכוש הזולת בכח או באיומים, פוגעת באושיות הסדר החברתי, טמונה בה סכנה לפגיעה בגוף ובנפש והיא יוצרת תחושת חוסר בטחון ופגיעות. ממילא, מתבקשת לה תגובה עונשית משמעותית, להרתעת אלה שהרעיון עולה במוחם, שתהפוך אותו ללא כדאי.

11. לאחר ששקלתי בדבר, באתי למסקנה כי יש לכבד את המלצת הצדדים לעונש -

א. העונש המוצע, כולל מאסר בפועל לתקופה ממשית.

ב. חלקו של הנאשם בפרשה, קטן משל האחר, אשר ביצע בפועל את המעשים כלפי המתלונן.

ג. הנאשם בחור צעיר. אין לו עבר פלילי וזהו מאסרו הראשון.

ד. הנאשם לקח אחריות על מעשיו. הודה בהם. וחסך זמן שיפוט ותשומות אחרות הקשורות לניהול המשפט עד תומו.

ה. הנאשם סובל מבעיה בריאותית משמעותית.

12. נוכח כל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות

מסוג פשע.

ג. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים.

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, על תנאי, למשך שנתיים.

ה. קנס בסך 500 ₪ או 2 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם בתוך 30 יום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח סיוון תשע"ז, 12 יוני 2017, בהעדר הצדדים.